

[Bernhard Baunsgaard]

grundlag at fortsætte denne diskussion på. Begyndelsen er gjort i dag. Lad os fortsætte den. Der trænges til den diskussion.

Inge Krogh (KrF):

Når jeg taler med medarbejdere på ungdomshjem, hvor unge, der har begået kriminalitet, er optaget, hører jeg gang på gang denne udtalelse: hvis politikerne vidste, hvilke forhold disse unge er opvokset under, vil de gøre mere for at få en familierpolitik.

Den hyppigste årsag til kriminalitet i barnealderen og den tidlige ungdom skyldes utryghed, angst og ensomhed på grund af usikre familieforhold. Det er ikke så meget den enlige mor som hjem med en skiftende far eller mor, der er farlige. Der er i bogstaveligste forstand ikke plads til børnene. De oplever på ungdomshjemmene, at unge ringer hjem, men røret bliver lagt på, man er ved at se fjernsyn. En ung var forsvundet. De ringer fra institutionen til den unges hjem, om man vil se efter i omegnen, om han er der. »Det kan jeg godt«, svares der, »jeg skal alligevel ud at luften hunden.« Man oplever, at børn på 13 år kommer hjemmefra og bor på værelse for sig selv. Der er på ungdomshjem fortsat børn, der har været på institution fra de var et par år, og de har været der siden. Der må gøres noget for at hjælpe disse børn, og de må hjælpes, før de kommer ud i kriminalitet, bagefter er det oftest for sent.

Der må føres stadig kontrol med, om der er glemte børn på børnehjemmene. Man må ikke blot tænke på de hjem, hvor de i øjeblikket er, men også hvor de tidligere har opholdt sig. I socialforvaltningen ved man som regel, hvilke hjem i området der er true, eller også oplever sundhedsplejerskerne det måske. Der må gøres opmærksom på forholdet, og disse hjem må specielt hjælpes og støttes.

Hvorfor er det så alvorligt med de utrygge forhold? Man har ikke tid til børnene, forstår ikke at tage sig af dem. Jeg siger ikke, at man ikke holder af børnene, men det er, ligesom man ikke har overskud til at tage sig af dem. Barnet begynder at rapse på grund af den manglende kærlighed, det bliver til større og større ting, cykler og knallerter, senere måske røveri og vold. Den unge føler sig ensom efter en sådan barndom, har lidt alt for

mange nederlag, vil hævne sig på samfundet, og så får man disse grupper af rockere, som kan virke voldsomt i mindre byer eller i kvarterer i større samfund.

De, der har lidt nederlag i skolen, begynder at skulke, og det er et meget alvorligt symptom. Begynder børn at skulke, får de endnu sværere ved at følge med, får endnu flere nederlag, og de bliver også dårligere udrustet til at finde plads på arbejdsmarkedet. Der må sættes meget stærkt ind over for dem, der skulker. Man må finde ud af, hvorfor de gør det, og de må hjælpes, sådan at de føler, at de i hvert fald på visse områder kan få nogle sejre.

Er der tale om tiltalefracald for en ung efter kriminalitet, er det meget vigtigt, at der ikke blot gives en formaning, som vedkommende ikke rigtig forstår noget af. Den unges problemer må virkelig følges op af sagsbehandlere fra socialforvaltningen.

Jeg tror også, det er meget vigtigt, at der foretages en konfrontation, så at den unge ser, hvad der virkelig er sket, ser, at det ikke er helt ligegyldigt, at vedkommende f. eks. har ødelagt en hel del ruder for en gartner og butiksruder for handlende eller ødelagt andre ting. Det er rigtigt nok, at det meste af det er forsikret, men alligevel kommer der mange ubehageligheder for den, det går ud over, og jeg tror ikke altid, at den unge oplever det. Engang sagde jeg til en ung, som havde stjålet nogle penge fra en børnehaven, at det var da trist, for det gik ud over børnene, hvorefter han ganske rigtigt sagde: ja men det kan ikke nytte noget, for hvis man skulle tænke på, at det gik ud over nogen, så kunne man jo aldrig nogen sinde stjæle!

Er det nødvendigt med anbringelse på institution, må de unge meget nøje følges dér og følges af socialforvaltningen, når de udskrives. Jeg synes, det er ganske udmærket, at de unge nu, hvis de kommer på institution efter tiltalefracald, bliver i det amt, hvor de hører til, og hvor de senere skal tilpasse sig samfundet. Jeg synes, det er en meget stor fordel, vi har fået, ved at disse institutioner er gået over til amterne.

I nogle tilfælde vil det være godt, at de unge kommer i plejeforhold. Der kræves ganske vist uhyre meget af et sådant hjem, der må være forberedt på, at det er en meget vanskelig sag at tage sig af unge kriminelle. Der kan hos den unge komme meget vold-